

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. In libera Dei potestate esse vt monstra producat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

temperans fremit? Leonis animum gestare credatur. Pavidus ac fugax non metuenda formidat? Cervus similis habeatur. Segnis ac stupidus torpet? Asinum vivit. Levis ac inconstans studia permutat? Nihil ab anibus differt. Fœdis immundisq; libidinibus immergitur? Sordida suis voluptate detinetur. Ita fit, ut qui, probitate deserta, homo esse deserit, cum in divinam conditionem transire non possit, vertatur in belluam. Quod multò magis est prodigiosum, quàm si cicuratae belluæ vertantur quodammodo in homines, discantq; ire per extentum funem, quod de elephantis refertur, & de alijs bestijs alia, quæ alioqui non videntur, nisi ab humana prudentia provenire. Meritò igitur & ego, mutato stilo, dicere possum;

*Postquam ceperunt homines brutescere, verso
Ordine, ceperunt hominescere bruta vicissim.*

CAPVT LXII.

*Defectus monstrorum & naturæ, plerumque
aliunde compensari.*

Poterant huc vsque disputata satis placare imperitorum monstra carpentium querelas: & sufficit, malitiæ atque superbiæ fructum esse, quod impatientia non vult tolerare; immò audet in tam benigno Plasmatore, criminosis ininiurijs accusare. Quid enim? si monstrum finit gigni, cui iniuriam facit? quid, si luscum, aut cæcum, aut manibus pedibusq; truncum hominem in lucem prodire ab utero matris suæ permittit? Dominus est vniuersæ naturæ. Quod vult, facit. Potuisset talem omnino non sinere nasci, aut concipi. Potuisset eum in Nihilo suo relinquere. Quidquid ei dedit, gratis dedit; & sæpe etiam ingrato. Quidquid negavit, pro potestate sua negavit. In summa tantum dedit, quantum dare voluit. Statuarius ex ingenio fingit simulachra, alia sine pedibus, & pectore tenus tantùm, alia integra. *O homo tu quis es, qui respondeas Deo? Numquid dicit figmentum ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus luti, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam?* Rom, 9, 21

liam? Hoc nos per Prophetam scire voluit, cum illius ore diceret: *Ecce sicut lutum in manu figuli, ita & vos in manu meae.* Quid inde conficitur? Id quod Apostolus dicit; *O homo, quis es, qui respondeas Deo? Respondere Deo non posse conuincitur,* ait S. Gregorius, *qui homo nominatur; qui per hoc, quod de humo sumtus est, iudicia superna discutere dignus non est.*

S. Gregor. l. 9.
moral. c. 8.

II.

Albert. Hieron. Seneca-
nus lib. 1. de
Prouident.
Dei c. 7.
Vide & Adria-
n. Iunium
in Bataviae
historia.

Hæc quanquam ita sint, & licet negare vnicuique possit, quod vult, tamen tam bonus est Plasmator noster, vt plerumque quod in vno negat, in altero compenset. Ita, teste Alberto Hierone, *ubicumq; locorum alicuius rei ad vitam necessaria inopia laboratur, ibi aliud quiddam, quod eius vicem suppleat, inuenitur.* In *Agypto*, *vbi rara pluuia, Nilus ripas aluei supergressus, id quod à celo regioni isti negatum est, etiam abunde sua irrigatione compensat.* In *locis mediterraneis, vbi salis fœtibus materia deest, fodina salis à natura confecti reperiuntur, ne vlla terra pars condimento ciborum tam necessario desitnatur.* In *Noruegia & Suetia, vbi perpetuo gelu omnia rigent, non solum quercus, pinus, abietes, & id genus alia arbores tanta copia, quanta vix vsquam alibi, proueniunt, verum etiam Marturi, Zebellini, Ceruarij, nigra & alba vulpes, quarum pelles ad frigoris asperitatem mitigandam apprime idonea sunt, plures, quam alijs locis visuntur.* In *Frisia, Hollandia, Taxandria, vbi nulla, aut rara silua inueniuntur, cespitis quoddam genus è terra effoditur, quod ad solem siccatum tam idoneum sit ignis fomentum, vt lignorum desiderium facile harum regionum incolæ ferant.* *M. Paulus Venetus dicit, in regno Cathaj, quod lignis caret, nigros lapides inueniri, qui in ignem missi, vt lignum, ardent.* *Ubi, ob serpentum ingentem numerum, homines in magno periculo vitæ versantur, ibi lacerta humano generi amica, si quando dormienti in pratibus homini serpentem insidiari vident, faciem eius perreptant, vt à somno excitetur, & insidias declinet.* Huiusmodi naturæ succursus, qui passim in magno mundo cernitur, etiam in homine, hoc est, in *paruo mundo*, reperitur, cui si vnum membrum deest, aut læsum est, alterum tanto magis seruit, pedemq; manus, & sensum sensus haud raro compensat. Aut si defectus corporis dexteritate non sarcitur, ingenij dotes, animiq; vires tanto sunt locupletiores. Quemadmodum fit etiam, in *Brasilorum canibus, qui cum latrare*

Ioan. Lud.
Gottfrid. in